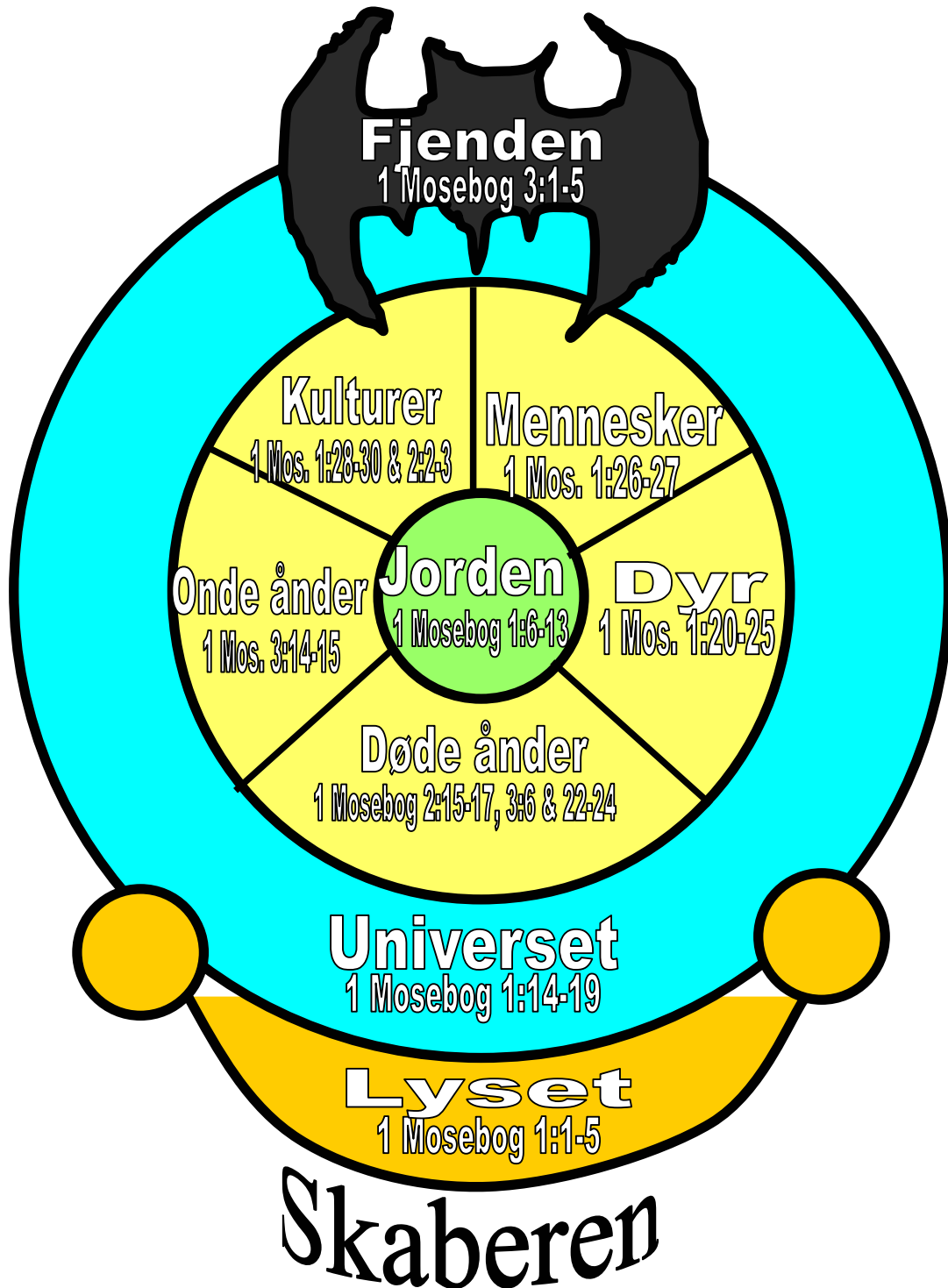

Skabningen

En meditation af broder Kim

Nøgleord: 1. Mosebog 1:31

Guide: Sæt en time af til stilhed og kom frem for Skaberen i Jesu Navn og læs stille og eftertænksomt igennem teksterne fra 1. Mosebog. Lær at ære Gud vor Skaber!

Forklaring: Det skal indrømmes, at udformningen af det åndelige kort er inspireret af et tibetansk buddhistisk åndeligt kort over samsara, genfødslernes kredsløb, men forklaringen er naturligvis en helt anden. Først og fremmest er Gud udenfor og ikke en del af sin egen skabning. Der er ingen sammenblanding af forskellige levende væsener som ånder, mennesker og dyr. De er blevet skabt som de er, og de bliver ikke til noget andet i en ny eksistens. Dyr eksisterer hver efter sin art. Og ligesom Buddha forstod, så er mennesket skabets unikke krone; for kun mennesket er skabt i Guds billede. Dog havde Buddha ikke kundskaben om at ære Skaberen. Derfor skal du lægge mærke til nøgleordet, der fortæller, at fra begyndelsen af var alting Gud skabte godt. Helliget være Herrens navn! Det er først efter, at det skabte menneske forbrøder sig imod Guds ene regel, at dødsriget blev en realitet. Efter først at have lyttet til slangen kom mennesket til at leve i stadig kamp mod slangen og den afkom, d.v.s. de onde ånder, om magten i sit eget liv og på jord. Du skal bemærke, at den omklamrende **Mara** (Slangen eller Djævelen) er skiftet ud med en flagermus, som symboliserer mørke eller blindhed. Flagermusen ser ikke, men udsender signaler, der reflekterer, når de rammer noget. Djævelen er ikke som Gud alvidende. Han er skabt og på ingen måde Guds ligemand. Guds kamp mod den onde handler ikke om rå styrke, men om at vinde mennesker over fra mørke til lys. Menneskets fjende fremstilles figurativt med Batman symbolet, hvilket samtidig indikerer menneskers drømmerier om syntetiske frelsere, d.v.s. afguder. Endelig skal du bemærke, at Himlen, d.v.s. Guds bolig og Ildsøen ikke fremgår af dette åndelige kort, der viser begyndelsen og ikke slutningen af Guds værk.

Ord	Reference	Bibels Hellige Skrifter
Nøgleord	1. Mosebog 1:31	Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, hvor godt det var. Så blev det aften, og det blev morgen, den sjette dag.
Lyset	1. Mosebog 1:1-5	v1 I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. v2 Jorden var dengang tomhed og øde, der var mørke over urdybet, og Guds ånd svævede over vandene. v3 Gud sagde: »Der skal være lys!« Og der blev lys. v4 Gud så, at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket. v5 Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat. Så blev det aften, og det blev morgen, første dag.
Jorden	1. Mosebog 1:6-13	v6 Gud sagde: »Der skal være en hvælving i vandene; den skal skille vandene!« Og det skete; v7 Gud skabte hvælvingen, som skilte vandet under hvælvingen fra vandet over hvælvingen. v8 Gud kaldte hvælvingen himmel. Så blev det aften, og det blev morgen, anden dag. v9 Gud sagde: »Vandet under himlen skal samle sig på ét sted, så det tørre land kommer til syne!« Og det skete. v10 Gud kaldte det tørre land jord, og det sted, hvor vandet samlede sig, kaldte han hav. Gud så, at det var godt. v11 Gud sagde: »Jorden skal grønnes: Planter,

		der sætter frø, og alle slags frugttræer, der bærer frugt med kerne, skal være på jorden.« Og det skete; v12 jorden frembragte grønt, alle slags planter, der sætter frø, og alle slags træer, der bærer frugt med kerne. Gud så, at det var godt. v13 Så blev det aften, og det blev morgen, tredje dag.
Universet	1. Mosebog 1:14-19	v14 Gud sagde: »Der skal være lys på himmelhvælvingen til at skille dag fra nat. De skal tjene som tegn til at fastsætte festtider, dage og år, v15 og de skal være lys på himmelhvælvingen til at oplyse jorden!« Og det skete; v16 Gud skabte de to store lys, det største til at herske om dagen, det mindste til at herske om natten, og stjernerne. v17 Gud satte dem på himmelhvælvingen til at oplyse jorden, v18 til at herske om dagen og om natten og til at skille lys fra mørke. Gud så, at det var godt. v19 Så blev det aften, og det blev morgen, fjerde dag.
Dyr	1. Mosebog 1:20-25	v20 Gud sagde: »Vandet skal vrimle med levende væsener, og fugle skal flyve over jorden oppe under himmelhvælvingen!« Og det skete; v21 Gud skabte de store havdyr og alle slags levende væsener, der rører sig og vrimler i vandet, og alle slags vingede fugle. Gud så, at det var godt. v22 Og Gud velsignede dem og sagde: »Bliv frugtbare og talrige, og opfyld vandet i havene! Og fuglene skal blive talrige på jorden!« v23 Så blev det aften, og det blev morgen, femte dag. v24 Gud sagde: »Jorden skal frembringe alle slags levende væsener, kvæg, krybdyr og alle slags vilde dyr!« Og det skete; v25 Gud skabte alle slags vilde dyr, al slags kvæg og alle slags krybdyr. Gud så, at det var godt.
Mennesker	1. Mosebog 1. 26-27	v26 Gud sagde: »Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os! De skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden.« v27 Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem.
Kulturer	1. Mosebog 1:28-30 & 2:2-3	v28 Og Gud velsignede dem og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!« v29 Gud sagde: »Nu giver jeg jer alle planter, der sætter frø, på hele jorden og alle træer, der bærer frugt med kerne. Dem skal I have til føde. v30 Til alle de vilde dyr og til alle himlens fugle, ja, til alt levende, der rører sig på

		<p>jorden, giver jeg alle grønne planter som føde.« Og det skete.</p> <p>2v1 Således blev himlen og jorden og hele himlens hær fuldendt. v2 På den syvende dag var Gud færdig med det arbejde, han havde udført, og på den syvende dag hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført. v3 Gud velsignede den syvende dag og helligede den, for på den dag hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført, da han skabte.</p>
Fjenden	1. Mosebog 3:1-5	<p>v1 Slangen var det snedigste af alle de vilde dyr, Gud Herren havde skabt, og den spurgte kvinden: »Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af træerne i haven?« v2 Kvinden svarede slangen: »Vi må gerne spise af frugten på træerne i haven, v3 men frugten på det træ, der står midt i haven, har Gud sagt, at vi ikke må spise af og ikke røre ved, for ellers skal vi dø.« v4 Men slangen sagde til kvinden: »Vist skal I ikke dø! v5 Men Gud ved, at den dag I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt.«</p>
Dødsriget	1. Mosebog 2:15-17, 3:6 & 3:22-24	<p>2v15 Gud Herren tog mennesket og satte ham i Edens have, for at han skulle dyrke og vogte den. v16 Men Gud Herren gav mennesket den befaling: »Du må spise af alle træerne i haven. v17 Men træet til kundskab om godt og ondt må du ikke spise af, for den dag du spiser af det, skal du dø!«</p> <p>3v6 Kvinden så, at træet var godt at spise af og tiltrækkende at se på, og at det også var godt at få indsigt af, og hun tog af frugten og spiste. Hun gav den også til sin mand, der var hos hende, og han spiste.</p> <p>v22 Og Gud Herren sagde: »Nu er mennesket blevet som en af os og kan kende godt og ondt. Bare det nu ikke rækker hånden ud og også tager af livets træ og spiser og lever evigt!«</p> <p>v23 Så sendte Gud Herren dem ud af Edens have til at dyrke agerjorden, som de var taget af. v24 Han jog mennesket ud, og øst for Edens have anbragte han keruberne og det lynende flammesværd til at vogte vejen til livets træ.</p>
Onde ånder	1. Mosebog 3:14-15	<p>v14 Da sagde Gud Herren til slangen: »Fordi du har gjort dette, skal du være forbandet blandt alt kvæg og blandt alle vilde dyr. På din bug skal du krybe, og støv skal du æde, alle dine dage.</p> <p>v15 Jeg sætter fjendskab mellem dig og kvinden, mellem dit afkom og hendes: Hendes afkom skal knuse dit hoved, og du skal bide hendes afkom i hælen.«</p>

